

Joan XXIII i Joan Pau II: dos Papes sants, dos sants marians

Paraules del prelat de l'Opus Dei, Mons. Xavier Echevarría, amb motiu de les canonitzacions de Joan XXIII i Joan Pau II. "Allà on floreix la santedat, les crisis no tenen l'última paraula".

24/04/2014

La canonització de Joan XXIII i Joan Pau II és un gran esdeveniment eclesial i un signe d'esperança per al

món, perquè allà on floreix la santedat, les crisis no tenen l'última paraula.

Quan hi ha santedat hi ha un fonament sòlid sobre el qual construir el futur. En el cristianisme, i de manera particular en els sants, trobem respostes als problemes més profunds de l'home i de la societat, que sovint tenen l'origen en un allunyament de Déu.

És motiu de gratitud a Déu observar que, durant les últimes dècades (en què s'ha parlat tant de "crisis" econòmiques, culturals, polítiques, socials, religioses) l'Església hagi estat conduïda per la santedat, és a dir, per persones santes: dos dels tres pontífexs difunts (Joan XXIII i Joan Pau II) seran canonitzats aquest diumenge, i el procés per a la beatificació del tercer (Pau VI) es troba molt avançat.

Joan XXIII és, sobretot, el Papa que va convocar el Concili Vaticà II. Com a successor de Pere va conduir l'Església, amb mà ferma i paterna, a aquesta experiència extraordinària de fe i de renovació personal i col·lectiva que ha estat, i és, aquest esdeveniment eclesial: es tractava de parlar al cor de l'home de la nostra època, com subratllà la Constitució *Gaudium et Spes*. El Papa Roncalli va ajudar a col·locar la vocació a la santedat en l'arrel de la condició cristiana. Podem acudir avui a la seva intercessió per pregar al Senyor que cali a fons en la consciència de tota dona i de tot home cristià aquesta veritat proclamada pel Vaticà II: que la santedat és a l'abast dels cristians, i que no és fita per uns pocs privilegiats.

Per a la humanitat, Joan XXIII és també el Papa de la pau, perquè en un moment històric delicadíssim no va dubtar –seguint l'exemple dels

seus predecessors– a posar els mitjans oportuns per evitar la guerra, implicant la seva autoritat moral i religiosa en l'elaboració de una doctrina universal, sobre els pressupostos de la pau i sobre la dignitat de l'ésser humà.

Joan Pau II era un prevere enamorat de Déu i dels homes, creats a imatge de Déu en Crist. Mogut per la caritat, va convocar tota l'Església a la "nova evangelització", remarcant alhora el paper que correspon als laics en aquesta tasca de fer present Déu en la vida de les persones i dels pobles. Durant els anys del seu pontificat hem aprofundit amb llums noves en la bondat i la misericòrdia de Déu. Les seves paraules, els seus gestos, els seus escrits, la seva entrega personal –en la salut i en la malaltia– han estat instruments dels quals s'ha servit l'Esperit Sant, per apropar moltíssimes persones a la font de la gràcia, i perquè milers de joves

responguessin afirmativament a la crida de Crist al sacerdoti, a la vida religiosa, al matrimoni i al celibat apostòlic laïcal.

El Papa polonès ens va portar del segon al tercer millenni, deixant un llegat imponent sobre la dignitat de la persona humana, sobre el valor de la vida i de la família, el servei als pobres i als necessitats, la promoció dels drets dels treballadors, l'amor humà i la dignitat de la dona, i sobre tants altres aspectes que resulten crucials en la promoció d'una existència digna. Els seus escrits i la seva predicació conformen un conjunt d'ensenyaments amb enorme potencialitat de futur. Estic convençut que el seu missatge social i humà –que sorgeix d'una profunda resposta espiritual a Déu– s'engrandirà amb el pas del temps.

La canonització d'aquests dos grans pastors succeeix a les portes del mes

de maig, mes de Maria. És aquest un tret que agermana els dos nous sants: l'amor tendre i profund per la Mare de Déu. Joan XXIII recorria freqüentment a la "maternitat universal" de la Mare de Déu, "la Mare comuna, cap de tots els homes, germans tots en el mateix Crist primogènit" (12-X-1961). En Joan Pau II, la consciència de la proximitat i de la intercessió de la nostra Mare, representava un pol d'atracció permanent en el seu propi caminar espiritual i humà, i convidava els altres a descobrir la "dimensió mariana" dels deixebles de Crist. La filiació a la Santíssima Verge –deia– és "un do que Crist mateix fa personalment a cada home" (cf. *Redemptoris Mater*, n. 45).

La Verge Santíssima ocupa un lloc rellevant en la vida espiritual de cada fidel, però també en l'edificació mateixa de l'Església. Per això, en el marc de les canonitzacions de

diumenge, m'agrada recordar aquestes paraules de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer: «És difícil tenir una autèntica devoció a la Mare de Déu i no sentir-se més vinculats als altres membres del Cos Místic, més units també al seu cap visible, el Papa. Per això m'agrada de repetir: *omnes cum Petro ad lesum per Mariam!* tothom, amb Pere, a Jesús per Maria!» (És Crist que passa, n. 139). M'alegra que sigui el Papa Francesc, Papa marià també, qui hagi decidit aquestes dues canonitzacions. Tots tres han mostrat que el contingut de la caritat no és tan sols humà, sinó que es tracta de donar Crist als altres, que és el que va dur a terme Santa Maria en servei de tota la humanitat.

En poc temps ens acostumarem a referir-nos a aquests dos pastors com sant Joan XXIII i sant Joan Pau II. En canonitzar-los, el Papa Francesc, vicari de Crist, ens ajuda a veure que,

per a Déu, Angelo Roncalli i Karol Wojtyła són, sobretot, dues persones santes, factor fonamental en la vida de cada home, de cada dona. Sant Joan XXIII i sant Joan Pau II van ser dos preveres de gran cordialitat, d'amor encès a Déu i a totes les criatures humanes. Sants d'una peça, units per un tendre amor a Maria, Mare de Déu i Mare nostra.

+ Xavier Echevarría

Prelat de l'Opus Dei

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/joan-xxiii-
i-joan-pau-ii-dos-papes-sants-dos-sants-
marians/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/joan-xxiii-i-joan-pau-ii-dos-papes-sants-dos-sants-marians/) (06/08/2025)